

UVOD

Svedoci smo najvećih klimatskih promena u skorijoj istoriji čovečanstva. Mislim da nema čoveka koji se nije bar jedanput zapitao zbog čega se to dešava. Odgovor je svima poznat, mada ne i priznat od svih, a to je uticaj čoveka, bolje reći tekovina ljudske civilizacije na klimu.

Život je od svog nastanka uticao na prilike na Zemlji. Uticao i prilagođavao se na njih. Ozonski omotač je nastao tokom tri miliona godina kao posledica ispuštanja kiseonika od strane flore na Zemlji, i bio kasnije jedan od ključnih faktora za širenje i raznovrsnost života na njoj. U tom smislu uticaj čoveka kao najrasprostranjenije i najdominantnije forme života (trenutno) nije nov. Ipak ono što je novo jeste brzina i snaga uticaja ljudskog faktora na kompletan biosistem Zemlje pa i na klimu. Ostaje činjenica da je život oduvek uticao na prilike na Zemlji ali ti uticaji su bili dugotrajni i relativno spori, pa je i on sam imao vremena da se prilagodi na njih. Ovaj tempo, po svim relevantnim proračunima i istraživanjima, ipak po prvi put u svojoj istoriji izgleda da nemože da izdrži. Odgovornost čoveka prema svim drugim oblicima života je velika ali bojim se da usled svojevrzne samo hipnoze ljudsko društvo još nije u potpunosti toga svesno.

Ja sam se u ovom radu fokusirao na globalne efekte ljudske aktivnosti koji se pre svega odražavaju na ukupnu klimu, a bojim se da oni ne idu u pravcu koji bi odgovarao ni čoveku a ni bilo kojoj vrsti na planeti Zemlji.

ZEMLJINA ATMOSFERA

Zemljina atmosfera je sloj gasova koji okružuju planetu Zemlju i koji zadržava Zemljina gravitacija. Sadrži oko četiri petine azota i jednu petinu kiseonika, dok su količine ostalih gasova neznatne ili u tragovima. Atmosfera štiti život na Zemlji apsorbujući ultraljubičasto sunčevo zračenje i smanjujući temperaturne ekstreme između dana i noći.

Atmosfera ne završava naglo. Ona polagano postaje rjeđa i posepeno nestaje u svemiru. Ne postoji konačna granica između atmosfere i spoljašnjog svemira. Tri četvrtine mase atmosfere nalazi se unutar 11 km od površine planete. U SAD-u se osoba koja putuje iznad visine od 80 km naziva astronautom. Visina od 120 km označava granicu gdje atmosferski uticaji postaju vidljivi tokom ulaska svemirske letjelice u atmosferu. Takođe se često kao granicu atmosfere i svemira uzima Karmanova crta na udaljenosti od 100 km od površine.

Različita područja u atmosferi

Područja u atmosferi nazvana su na sledeći način:

jonosfera — područje koje sadrži jone: približno odgovara mezosferi i termosferi do 550 km.

egzosfera — iznad jonosfere gde atmosfera nestaje u svemiru.

magnetosfera — područje gde je Zemljino magnetsko polje u interakciji sa sunčevim vetrom. Prostire se desetinama hiljada kilometara, s dugačkim repom okrenutim od Sunca.

ozonski sloj — ili ozonosfera, približno 10 - 50 km, gdje se nalazi stratosferski ozon. Treba se napomenuti da je čak i unutar ove regije ozon prema obimu manja sastavnica.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com